

Bàsquet escolar a Quart

L'any passat, a la nostra escola ens varen proposar aconseguir que els nens participessin en un esport de competició.

La intenció era, per un cantó fomentar el que poguessin competir en un plànol d'igualtat amb altres escoles, reforçant així els signes d'identitat de l'escola i aglutinant darrera de l'equip la resta de companys, fent-los participar dels èxits i fracassos. També sens dubte, estimular la companyonia que els esports d'associació comporten.

Es va formar un equip de bàsquet femení que va participar als Jocs Escolars de Catalunya. La veritat és que l'èxit va sorprendre a la pròpia empresa, doncs l'interès i l'afecció de les noies, va fer que quedessin classificades en segon lloc de la fase comarcal de la seva categoria, per sobre d'equips amb més experiència que elles. Els bons resultats han fet que aquest any ampliem el nombre d'equips de bàsquet que participen als Jocs Escolars, fins a tres:

un de femení a la categoria infantil i dos a la categoria aleví (femení i masculí). La marxa de la competició és fins ara favorable a l'equip de noies grans (segones de la seva categoria) i molt flux pels equips alevins (s'ha de tenir en compte que és el seu primer any de competició i molts nens són massa petits per la categoria on participen).

També hem tingut dificultats; problemes per formar els equips, per trobar entrenador, finançació, problemes per organitzar els desplaçaments.

Però creiem que el balanç és netament positiu i que d'ací a un parell d'anys tindrem a Quart un grup de nois i noies que faran que ens podem sentir orgullosos del seus èxits esportius.

A.P.A Escola de Quart

Patinatge

El patinatge, de tota la vida ha estat l'esport ideal, on es barreja la dinàmica, coordinació i agilitat. De ben petita m'havia entusiasmat fins que vaig entrar en el Club del Girona.

Durant el primer any vaig efectuar les meves primeres proves a Massanet i després a Sarrià. Van anar bé gràcies al entrenament quasi diari que fèiem. Més tard vaig debutar en el Campionat de Debutants de Santa Coloma.

L'any 83 en la Medalla de gran Bronze vaig quedar classificada en el segon lloc i es va fer a Lloret de Mar.

Cada dia eren més els entrenaments i l'escola ja començava a ser forta.

Darrerament del 83 vaig fer dos campionats més de categoria infantil.

Després vaig plegar del Girona i vaig anar al Salt, on no estava tant lligada i vaig fer varis festivals provincials, els campionats per a mí havien passat a la història. Fa tres anys vaig venir a viure aquí Quart on vaig observar una pista en perfectes condicions i no se'n treia gaire profit. Mig any després vaig tenir la idea de formar un grup de gent que li agradés aquest esport, van mostrar molt d'interès i m'agradaria que no es perdés.

A l'estiu 86 per la Festa Major vaig organitzar un petit festival a nivell del poble i es va convertir en una activitat creativa.

El 87 es va repetir un altre festival però més ben organitzat ja que era el segon que fèiem.

Tenim patinatge els dissabtes, i així no treu ocupació a ningú, aquí la gent demostra la seva creativitat i són unes quinze, però espero que el nombre es faci més gran, quantes més serem més riurem.

L'Ajuntament de Quart ens va donar recolzament durant les festes 86-87 i estem molt contents.

Una amiga de Quart que estima l'esport

Eva Tràfach Dotes

La unió farà possible la carrera dels 100 kms. Costa Brava-Girona

Quan es va plantejar per primera vegada l'organització d'una prova atlètica de 100 kms. a la nostra terra, tot eren dubtes sobre les possibilitats reals de dur-la a terme. La fe en l'èxit i l'entusiasme posat en els corredors catalans d'ultra-fons s'ha vist recolzada pel mateix entusiasme demostrat pels demés clubs atlètics que s'hi han volcat en ajuda d'aquesta iniciativa sense precedents i l'adhesió unànime de tots els Ajuntaments de la ruta. La gran dificultat que suposa l'organització de tal prova sols pot ésser vençuda mitjançant la unió i la col.laboració d'un conjunt de voluntats com les que donen suport a aquesta carrera. En molt poques ocasions s'ha portat a la pràctica un agermanament de voluntats entre tal nombre de municipis.

En aquesta ocasió això és possible gràcies al sentiment que ens uneix davant la inestimable pèrdua de la nostra compatriota Margarida Frigola. Ella va sentir en moltes ocasions l'anomenada «soledat del corredor de fons» i va morir amb les sabatilles posades durant un dels seus diaris entrenaments.

Aquell desig d'ella que no va poder veure realitzat en vida, de que existís una prova de 100 kms. a la nostra Catalunya, es realitzarà just un any després de la seva mort, amb la sortida i arribada a la seva terra natal (La Bisbal d'Empordà).

Els qui la coneguerem personalment i vam córrer al seu costat en moltes ocasions, així com també tots els esportistes de les nostres comarques li dediquem de tot cor aquesta prova.

Quan els corredors passin per la nostra vila de Quart, ja portaran damunt dels seus peus 35 kms. recorreguts i tots des del primer fins a l'últim esperen els nostres aplaudiments i el nostre encoratjament per tal que puguin culminar amb èxit la prova de córrer durant 100 kms. seguits.

Emilio Aguilar